

Czechoslovak Boy Scouts in Exile

STOPA

CASOPIS ČS. SKAUTŮ A SKAUTEK V EXILU

Číslo 9

U.S.A.

Podzim 1960

"... z lesa ku obloze ční
řada bílých tee-pee."

S V A T Ý V Á C L A V E !

Svatý Václave,
český kníže, slyš !
Hlasy k tobě pozvedáme
v nadhvězdnatou říš'.

Tisíc tomu let,
co's byl kníže náš,
tobě byla rada věků
jako noční stráž.

Ale přes tvou zem
za těch tisíc let
vln jak moře převalilo
vselikých se běd.

Ale ty's je znal,
při svém lidu stál,
ty's té země nezapomněl,
již jsi miloval.

V tísní duše své,
v číše hořkostech,
jméno tvé za útočiště
měla na svých rtech.

V atkvoucím brnění
mlávou zářící,
v čele vojsk jel's na své brně
s černou orlicí.

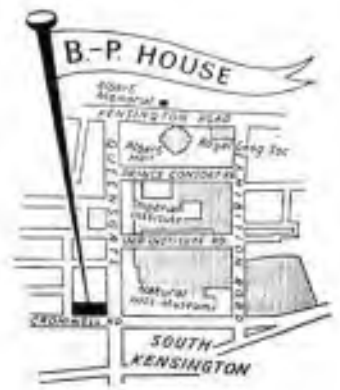
Svatý Václave,
volá tě tvůj lid;
vrať své zemi požehnání,
vrať svým dětem klid !

Vnucen-li však boj,
v záři krvavé
bitvy ved', jak's dědy vodil,
svatý Václave !

Svatý Václave,
vévodo České
země,
nedej zahynouti
nám ni budoucím !

BADEN- POWELLŮV DŮM

V sobotu odpoledne, 17. října 1959, konala se v Londýně slavnost položení základního kamene "Baden-Powellova domu" za přítomnosti velkého počtu dobře známých postav z chlapeckého i dívčího skautského hnutí jakož i jiných hostů.

Obřad posvěcení * byl proveden biskupem ze St. Albans. Po náležitém uložení truhlice se skautskými památkami z r. 1959 vyzval londýnský starosta světovou náčelní skautek, Lady Olave Baden-Powell, aby položila základní kámen.

Byl to počátek uskutečnění dlouholetého snu mnoha lidí.

B.-P. (který jako malý chlapec žil poblíž) často vyslovil naději, že jednoho dne bude v Londýně místo, kde budou skauti navštěvující Anglii z celého světa ubytováni pod jednou střechou, za přiměřenou cenu a ve šťastném skautském ovzduší. (Kazdoročně dnes navštíví Londýn na 15.000 skautů, z toho 6000 - 8000 z ciziny.)

Dům bude mít prostornou místnost pro účastníky konferencí, jídelnu, knihovnu, místnosti pro rekreaci i studium a zlepšenou "B.-P. místnost".

Ač, jak Lady Olave správně připomenula, pravou upomínkou na B.-P. ho jsou miliony skautů a skautek po celém světě, bude tento dům jeho dalším památníkem a místem občerstvení, posily a povzbuzení.

* F - B - *.

Takhle má vypadat Baden-Powellův dům po dokončení.

* Slova posvěcení základního kamene:
anglicky

"O Living Lord, who art the World's Chief Corner Stone, the Foundation upon which our lives are built, in Thy name do we dedicate this stone. We beseech Thee to grant that the beginning, the increase and the end of our work, may be in accordance with Thy will. May Thy Blessing crown that which we do as we build to the glory of Thy Holy Name."

francouzsky

"O Dieu vivant, Toi qui es la Pierre Angulaire du Monde, le Fondement sur lequel nos vies sont construites, c'est en Ton Nom que nous dedions cette pierre. Nous te supplions de faire que le début, la poursuite et l'achèvement de notre entreprise soient en accord avec Ta Volonté. Que Ta Bénédiction couronne l'oeuvre de nos mains à la Gloire de Ton Saint Nom !"

česky

"O, živoucí Bože, který jsi základním kamenem světa, základem, na němž jsou postaveny naše životy, ve Tvém jménu zasvěcujeme tento kámen. Nalehavě Tě prosíme, a-bys dovolil, aby počátek, vzrůst a konec našeho díla byl v souladu s Tvojí vůlí. Ať Tvé požehnání korunuje to, co stavíme ke sláve Tvého svatého jména !"

HAKIM:

BAMBUSOVÉ JAMBOREE

(4. pokračování)

4. den jamboree: úterý - 21. VII. 1959
DEN MLADŠÍCH BRATRŮ

Dopolední táborová činnost začala serií demon - strací v bambusové skautské praxi, kde byly předve - deny různé metody ve zpracování domorodého materiálu v nábytek. Šestičlenná skupina ukazovala jak štěpit bambus, zhotovit bambusové klouby a spoje, plést nábytek atd. Ukázky tvořily provazové rohožky, pletené lahve, kartáče, kávo - vé stolečky, lenošky, stolice a pohovky. Také byla zdůrazněna důležitost pre - servace bambusu pomocí zvláštní směsy (petrolej a solignum), roztokem suro - vého oleje či recitoxem.

Odpolední program v aréně byl ve znamení vlčáckých "palabas", v nichž vystoupilo přes 7,000 filipínských vlčat. Představení zahájil sborový zpěv písně "Halina" za doprovodu armádní kapely a Velké vytí. Následoval sborový zpěv písně "Ating Ko Pong Sinsing" a jiných písní z Pampanguena jako doprovod pro tanečnický a tanečnice národních tanců, potom ukázkové vystoupení tří sbor - ů trubačských a bubenických a prostná cvičení. Vlčata při tom používala dlou - hé barevné papírové stuhy, svazky krepu, kokosové skořepky a "maracas" a vydu - pávala rytmus k písním za zvuků bubnů a píšťal. Také předvedla tanec "Pagta - nim ng Palay" (sázení rýže), Polka sa Nayon, a cub-o-rama v němž skupiny vlčat nesly domorodé produkty z různých měst provincie Laguny. Hráčková ka - pela tisíců vlčat z Manily zahrála Sarung-Banggi, Tinikling a Tiririt ng Maya, při čemž největší pozornost vzbudili dva malí "profesionálové" hrající na xy - lofon. Dále byla na pořadu pantomína "Naše vlajka" (znázorňující vývoj fili - pínské vlajky od dob revoluce) a typická filipínská korunovace, kterou před - vedla skupina z koncilu Bulacan. Odpolední program byl bohužel přerušen li - jákem a také "Itik-Itik" (tanec kachen) končil v dešti. - Vlčatům se jamboree velmi líbilo a bylo je obyčejně těžko najít, ač v jednom případě se dokonce ztratila i sama šestnice.

Další program obstaralo několik skautských skupin. Tak čtyři maďarští skauti oblečení v "palocs" předvedli 3 tance, při nichž současně zpívali: wel - landianský dvoják, werbunkos (velký odvodový tanec) a szanyi (malý odvodový tanec); skauti z Hong Kongu stříleli bouchačkami a nesli barevnou podobu lva z papíru, při čemž 18 skautů předvedlo lví tanec pro štěstí; skauti z Laosu zatančili za hudebního doprovodu "Lao Kasai", tanec na počest králi pocháze - jící z 10. století. Vzdor dešti program pokračoval a skauti z Manily předved - li živý obraz nazvaný "Příchod velkého lidu Maragtas", v němž za pomoci do - mácího nářečí znázornili příchod bornejského datus-e, který přišel kupovat pi - du v Panay, kde se nakonec usadil. Dále byly na pořadu 3 tance (kandingan, mo - rososký tanec a Itik-Itik, ze Surigao) a předvedení "sklenicofónu" (nástroje skládajícího se z několika sklenic naplněných vodou do různé výše), který se těšil veliké oblibě; ač byla na programu pouze 2 čísla (mezi nimi i povzneše - né Bolero), posluchači si vyžádali 8 dodatků, mezi nimi Bahay Kubo, pochod řeky Kwai, Dandansoy, torrero, a píseň 10. jamboree.

Večer byly na pořadu zpěvy a na krytém jevišti předvedla za zvláštních světelných efektů učitelská taneční skupina "Aggayaayaya Gari" tance a verši: amoroso, osse-osse, lauriente, kilinkingan, jota ibanag a way-way.

Táborové ohně v jednotlivých podtáborech byly tentokrát úspěšnější, protože tolik nepršelo. Tak ve Východních Visayas vyhrával hostům 12-členný celobambusový orchestr z Indonésie. Hráli na nástroje zvané "andklung", což jsou bambusové trubice různých velikostí, které vibrují, když se jimi třese. Filipínci byli při tom zvláště překvapeni, neboť mnohá indonezská slova byla téměř totožná s jejich. - Číňané z Taiwanu pozvali všechny vedoucí skautských kontingentů a mnoho jiných lidí (celkem asi 250 hostů) na večeři, která měla 7 chodů různých jídel přivezených přímo z Formosy. Podávalo se shing-tu (uzená ryba), tsa sha (mořský rak na smetaně), mantu (smažené kuře), pečena kachna, wanton (moučník), shao shing tsiao (rýžové víno), ananas a ovšem - čaj. Na počest hostů byl pak předveden živý obraz "Návštěva iranského šáha v Číně", která se udála před šesti měsíci, a Lví tanec. Hosté byli také poděleni různými dárky a ručními čínskými pracemi.

V Jižním Luzonu byla na pořadu dramatická skeč "Pan Západní potkává slečnu Východní", národní tanec z Mananguetty a výcviková přehlídka; Ceylonští skauti zatančili kandayan a balla, Japonci předvedli svůj národní tanec a filipínský jevištní průvod znázornil negritskou svatbu. Veliký úspěch měl také skaut hrající na nos jako na mandolinu.

V Západním Mindanau zahájili filipínští skauti táborový oheň moro-skými obřady a zatančili pagalský tanec ze Sulu, jiná skupina hrála na nástroje zvané kandang a gong, a Američané předvedli indiánský lovecký tanec.

Řadě táborníků se dostalo neobyčejného pohostinství ve filipínských rodinách na blízkých plantážích a mnozí účastníci jamboree budou dlouho vzpomínat na rozkošné večery ztrávené v jejich domovech. Hodně jich využilo této příležitosti k teplé koupeli, a někteří z nich se dokonce i objevili příštího dne v podezřele čistých krojích

Z jiných událostí dne aspoň některé:

Na jamboree konečně dorazili Italové a Belgičané.

Oficiální návštěvou byl Lord Rowallan (který prohlásil Makiling za nejpůvabnější jamborijní tábořiště), mladý princ Yavannath Norodom z Cambodie, který přiletěl ve skautském kroji, jakož i jiné místní politické osoby.

Australští skauti slavnostně předali filipínským bratřím semena různých

Tanečníci připravení k výstupu v aréně

stromů, která jim přivezli jako živoucí připomínku své účasti. Tak budou na stálém tábořišti filipínských skautů zasazeny různé gumovníky (mannový, modrý, červený říční, citronový), australské akáty (cootamundra, černý, královna), Miss Mate, blackwood, černá cypřišová borovice a "Droopy Sheoke".

Skupina představitelů exilových skautů (3 Ukrajinci, 2 Litevci, Maďar, Rus a Estonec) položila kytici u pomníku José Rizala v osadě Luneta.

Vítr a dešť shodili 5 metrů vysoký oblouk z čínské brány a tak najatí tešaři museli postavit jiný.

Tragedie poznamenala jamboree, když se jeden filipínský skaut utopil. Později ho doprovodilo 30 bratří na letiště. Po krátkých proslovech byla zatroubena třikrát večerka a potom bylo jeho tělo převezeno letadlem domů.

5. den jamboree:

VÝCHOD POTKÁVÁ ZÁPAD

středa - 22.VII.1959

Dopoledne bylo ve znamení bratrských družinových vycházek mezinárodního složení do okolí tábořiště a mezidružinových návštěv v podtáborech.

Velké pozornosti se těšil miniaturní Mt. Mayon (nejdokonalejší sopečný kužel na světě) v táboře filipínských skautů, kteří měli také ukázkové budky s pletenými rohožkami, taškami z pína, dřevorezby a bambusovou bránu spletenou do tvaru V. Nejčistším kontingentem byl prohlášen koncil San Pablo; mimo úhledného spořádání, bambusových židlí a natřeného rattanu měli také azcartský táborový kruh, odpočívárnu Malvar a trávnik s pískem a štěrkem. - Japonci měli kolem svého tábora červeno-bílou plátěnou ohradu a u brány vlály barevné ryby "koinoyori" (kapři - 5.V. je vždy vyvěšují japonští rodiče, aby jejich děti byli zdravé, šťastné a silné jako kapři); uvnitř v jejich táboře byly papírové lampiony, ovoce a zelenina z umělé gumy, a místo pro autografy pod umělou květinou "hesima".

Na ústřední výstavce budila pozornost vzácná mušle zvaná Conus Gloria Maris (vypůjčená ze soukromé sbírky se zárukou Dol. 2,000) a pygmia pandaca, nejmenší to žijící obratlovec na světě, nalezený v řece Malabon v Rizalu. Z jiných zemí vystavovaly Finsko, Pakistan, Libya, USA, Iran, Čína, Japonsko a Malajsko.

Odpoledne byl v hlavní aréně 3-hodinový program, shrnující asijsko-australskou kulturu a tradici s ukázkami národních tanců a písní a jiných exhibicí. Byla to nejbarvitější podívaná celého jamboree a shlédlo ji na 50,000 diváků, mezi nimi i vyslanci z Japonska, Vietnamu a Indonesie.

Program zahájili skauti z Cambodie, kteří měli na sobě podkasané kalhoty jasných barev. Zpívali písně při dobrovodu kytary. - Japonské vystoupení bylo nejbarvitější: přes 500 hochů v kimonech, obis a happi (kabátce duhových barev) předvedlo typickou náboženskou flestu zvanou omikoshi (Shinto festival slavený v měsících březnu, dubnu a říjnu), nesouce na ramenou 6 malých svatostánků a chraptivě zpívajícíek úderu bubnů zvaných taikos; předvedli také dračí tanec a jiné národní písně a tance. - Potom 30-členný orchestr z Indonesie, jehož členové byli oblečení v batik a hráli na tradiční nástroje "angklung" (nástroj z čistého bambusu, vyluzující hudbu podobnou klavíru) zahrál

Odpolední ruch na Náměstí bratrství

Pohled na podtábor "Západní Visayas" z tábora "Filipinos" (V pozadí jezero Laguna de Bay)

písně Berkibarlah Bendara (vlání vlajky), Nijiur Hidjau, a pro bratry ze západu "My Bonnie is over the ocean". - 50 čínských skautů pak předvedlo lví a dračí tance i s příslušným střílením, což je hlavním znakem oslav čínského Nového roku. Tančili také gen-deo-u (tanec bojování, v němž užívali meče se širokou čepelí, a tanec původních čínských domorodců zvaný dai-to wu (tanec velkých hlav), kde byli zakukleni až po kolena v karikaturních vakovitých kostymech a tvořili prohnuté prstence k melodii "Tramp-tramp-tramp" - Hoši ze Sarawaku, oblečení v chawak (národní kroj) a nesoucí parangs (meče), zatančili nagat, tanec znázorňující pohyby ptáků v letu a obvykle provozovaný během dožínkových oslav; 2 hoši také zaspívali "bata-bata", příběh 2 lovců, kteří se na své cestě málem utipili. - Borneo předvedlo za doprovodu pěveckého sboru malajský tanec dindang a píseň lasasayangin za doprovodu kytary. - Indie ukázala tipri či garba, náboženský tanec provozovaný během sezony dešťové jako slib věrnosti Krishnovi a t.zv. "Tanec dělníků v čajových zahradách" (běžný tanec z Assam-u); hoši byli oblečení v dhoti a banyen a 12 jich také zaspívalo pochodovou píseň "Ham jawan desh ke". - 18 hochů z Kuwaitu zatančilo tanec arda (tanec válečníků), starý arabský tanec tančený před bitvou a po ní. Nesli seafs (meče), jimiž při tanci mávali. Doprovázeli je 4 hudebníci odění v národním kroji sestávajícím z pokrývky hlavy kofia a akal, dlouhé košile galabiab, roucha abaah a sandálů nial. - 30-členný sbor korejských skautů zaspíval arirang a solo tolagi. Na poředu byly 500 let staré písně, pocházející z lee-ské dynastie a opěvující krásný chutný květ. - Potom 119 hochů z Malajska předvedlo slavnostní svatební obřad trvající 3/4 hodiny a úplný se sarongy a jinými parafernaliemi dovezenými přímo z Malajska. - 15 skautů z Austrálie zaspívalo svoje národní písně, mezi nimi ovšem i tradiční píseň swagmanů, "Mathilda". (Swagmani hledající práci v pionýrských dobách Queenslandu měli na rameni zavěšenou pokrývku, kterou nazývali "mathilda", a tuto píseň zpívali když šli do křovinatého území t.zv. bushland). - Singapúrští skauti předvedli komickou imitaci pouličních prodávců. - Skauti z Burmy měli na sobě kroje 5 hlavních burmských oblastí (Kechins, Chinns, Shans, Kayas a Karens). Jejich společný tanec byl nazván Dobat ozi a píseň Chit Pyi Ba ma, Máme rádi Burmu. - 24 účastníků z Vietnamu pak zaspívalo svoje písně a zatančilo dva tance: kmenový tanec Vu Khuc Nuen Thoung a mečový tanec Kiem Khu c Kanh. - Celý program uzavřeli skauti thais-ští svými národními tanci.

Večer zpívali a tančili skauti z Hongkongu. V podtáborech byly opět koncerty a družné táboračky s programem. Tak ve Středním Luzonu byl táborový oheň obřadně zapálen Čínany; tance tinikling, maglalatik a misikong bumbong předvedli Filipínci a pak byli na řadě Japonci, Kuwait, atd. - Tábořiště ve Východních Visayas bylo zle postiženo deště a voda s blátem způsobily, že někteří táborníci museli spát jinam. To však nepodlomilo dobrou náladu a večer ní táborový oheň se vydařil. Nejvíce potlesku sklidili Filipínci, kteří předvedli Korunovací Princezny Torkwaty, při níž se diváci potěšili postavou prince Atras-Abante (zamenající "dopředu-dozaďu"), obra, nosičů koruny a následovníků. - V Jižním Luzonu pořádala ceylonská delegace čajový večírek, který byl zahájen Písni pozdravení; dále byl na programu tanec kandyan, Královnin hotel, Tamporanský chrám, Biblická skála a Tanec k Bohu. - Zatím v Západních Visayas bylo v proudu bratrské čenžování a živé tlumočení mezi Japonci a Filipínci. (Pokračování.)

Skautská praxe

Září 1959

Táboriště

v High Sierras

pod Mt. Whitney.

Jediné dřevo je trnité

roštiko mezi skalami,

dobře jen k topení. Vše

ostatní nahrazuje kameny

včetně stanových kolíků.

Vydat se na výlet do vysokých poloh v jižní části americké Sierry je zkušenost podstatně jiná než táboření kdesi na Sázavě a vybavení pro takovou horskou výpravu je pochopitelně také odlišné. Zde je desatero zajímavých rozdílů:

- (1) Do oblečení nutno zařadit klobouk, košili či tričko s límcem a sluneční brýle. Pálící slunce a pronikavý odlesk světla holých skal ve vysokých polohách to vyžaduje; jinak si člověk pokazí oči nebo spálí krk.
- (2) Místo nepromokavého kabátu je lépe vzít "poncho", které dobře poslouží jak proti větru a případnému dešti tak i jako izolace pod spacákem.
- (3) Výstroj má být co nejpraktičtější a nejlehčí. Tornové rámy se osvědčují lépe než ruksaky a batohy.
- (4) Potravinu mají být pokud možno sušené, protože ty málo váží a nekazí se. Téměř vše se dá koupit v dehydrovaném stavu. Vodu ovšem nutno mít s sebou.
- (5) Namísto hrnců na vaření se používá velkých plechovek (čís. 10 - k dostání někde v obchodě) opatřených drátem pro zavěšení. Ty stačí pro 6-8 lidí.
- (6) Místo polních lahví se často používají plastické nádoby. (Se širším hrdlem jsou výhodnější pro mytí a míchání šťáv a mléka.)
- (7) Místo stanu je lépe použít tenkou plastickou látku (2½ x 3½ m - pro 2-více lidí). Plastika slouží jako ochrana proti rose a větru. Dešť je v těchto místech řídkým zjevem. - Stanu není radno používat ze dvou důvodů: prvním je jeho váha; druhým je okolnost, že všude je krajní nedostatek dřeva k jeho postavení. (Tak při jednom takovém táboření nad pásmem stromů ve výšce asi 3.000 m bylo nutno zbudovat 2 vysoké pyramidy z kamenu a ty bylo ještě nutno nastavit na jedné straně tornovým rámem a na druhé foto-stativem. Místo kolíků se použily ostré kameny ve tvaru klínů, neboť prostě zatížení okraju by v případě větru pro stan s podlahkou nestačilo.)
- (8) Teplý spací pytel (peřová "mumie") je podmínkou. Raději vzít méně teplého oblečení. Ve dne je horko i ve vysokých polohách, kdežto v noci je citelně chladno a přístřešek sám vnější teplotu nezvýší.
- (9) Malá zavírací pilka stačí. Větší pilky a sekýrky není zapotřebí.
- (10) Baterku jednotlivcům nepotřebuje. Stačí svíčka: jak pro použití ve stanu tak i pro případný pochod za tmy, kdy ji možno umístit do plechovky. (Ovšem, vnitřek musí být dosti čistý pro dostatečný světelný odraz!) Noci jsou však téměř vždy jasné.

Fretka.

"Majestát smrti zastavil tep jeho srdce a rozmach křídel jeho ducha.

Československé junáctvo opustil starostlivý otec, národ ztratil skvělého, neohroženého muže, který své junáky učil, že k největším hrdinstvím patří hájiti pravdu. Pravy charakter se vyznává citem pro spravedlnost, brání křivdě, hájí utiskovaných a slabých, byť to přinášelo sebe více osobních škod a nepříjemností a připravovalo o klid třeba na dlouhou dobu.

Takoví lidé neumírají. Svojsík zanechal stopu tak jasnou a příklad tak zářivý, že nevymizí z duší těch, které vychoval, jimž sveril své tužby a plány a jimž ukázal cestu.

Nám bratr náčelník nezemřel. Žije v našich duších a ve svém životním díle."

Bohuslav Řehák.

A.B.SVOJSÍK , Zakladatel Československého

Skautingu - 6.IX.1876-17.IX.1938

Zase jest výročí náčelníkova odchodu. Byly to tehdy v tom čase těžké chvíle pro náš národ, kdy se počaly bořit základy té velké práce "Tatíčka" Masaryka ! A pro nás skauty se přidala ještě ta veliká ztráta bratra Náčelníka. Nechtěli jsme věřit sluchu, když rozhlas oznamoval náčelníkovu smrt - mráz přešel po těle - neuvěřitelné ! - ; znali jsme náčelníka představujícího věčný pohyb, činnost, ruch. Tedy to jeho velké srdce již přestalo bít - - -

Nám však nezemřel. Jest stále s námi a nabáda nás, abychom plnili skautský slib.

Věřím, že kdosi zajde na Vyšehradský hřbitov a položí v den ten zářivou zelenou větévku na drahý nám hrob.

Frank Pak

/POZNÁMKA REDAKCE: Plné náčelníkovo jméno jest Antonín F r a n t i š e k Svojsík (tedy ne, jak bylo mylně uvedeno na str. 4 l.číslo STOPY, Bohuslav !); jeho umělecké jméno znělo A. B. Svojsík; "B." znamená B e n j a m i n , jméno jež dostal jako nejmladší člen Českého pěveckého kvarteta. /

Československá pošta vydala nové známky v hodnotě 40 h s obrázkem pionýra, či vlastně skauta?

Známka nese pouze nápis "Československo", odznak pionýrů v levém rohu ; v pozadí, a v pravém rohu je pohled na Děvín u Bratislavy. Při levém okraji s dola nahoru je datum 1949 - 1959. Pionýr je bez odznaků a bez klobouku či čepice, rukávy vyhrnuté, krátké kalhoty a punčochy pod kolena, na krku skautský šátek (pravděpodobně s kroužkem), přes pravé rameno u levého boku mošnu. Kresba hochu vyplňuje vlastně celou plochu známky.

Datum 1949 je příznačné. Je to rok kdy pionýři začali a my jsme skončili. Tehdy "akční výbory převzali činnost Junáka", ale ne jeho ideály. Chybí na známce čtyřicet let práce od chvíle, kdy v roce 1908 začal na Žižkovské reálce A. B. Svojsík, kde založil spolek "Junák , český Skaut" v roce 1909; kdy vydal Základy Junáctví v r.1911 a po válce založil Svaz Junáků-skautů Republiky Československé v r.1920. Chybí dalších třicet let práce obětavých vůdců, kteří budovali skauting u nás nezištně, ve volném čase, bez odměn a často vysmívání, kteří postavili to, co nový režim "převzal"

Ta práce se neztratila, byla pro naši mládež.

-V-

B.-P. DOMY

již existují nebo základy k nim byly položeny v Edinburgh-u, Melbourne, Kuala Lumpur, v Mexiku a nedávno i v Londýně. B.-P. dům je vlastně "skautská Y.M.C.A.": je určen pro cestující skauty, kterým má poskytnout skautský domov v cizině.

*

IRANŠTÍ SKAUTI

měli svoje 3. národní jamboree. Konalo se 18.-26. července.

*

3. "VZDUŠNÉ" JAMBOREE

se koná každoročně na krátkých radiových vlnách. Letos bude od půlnoci 21. do půlnoci 23. října. Mezinárodní skautská kancelář v Ottawě (Kanada) vysílá na vlnách 10, 15, 20, 40 a 80 m. Volající signál je VE3JAM.

*

5. MEZINÁRODNÍ WEEKEND

se konal v Gilwell Park-u ve dnech 17.-19. června. Tato každoroční událost přilákala na 300 starších skautů, činovníků a roverů z různých zemí. Na pořadu byly mezi jiným přednášky, filmy, výstavky a ukázky různých fází skautingu.

*

"HELLAS IN HILVERSUM"

byl název veřejné výstavy, kterou letos na jaře uspořádali hilverští roveři. V létě se pak 10 skautských argonautů vydalo na výpravu za Zlatým rounem. Cesta sledovala plavbu Arga, zahrnuje túru po Řecku a návštěvu řeckého jubilejního tábora v Amphiklia.

*

"CAMPAMENTO"

je název časopisu vydávaného skupinou skautů v Bogotě, Colombia. Jedno jeho číslo popisuje plánovanou výpravu do jednoho velkého jeskynního systému v Colombii. Jeskyne byly objeveny skupinou skautských vedoucích v r. 1959 a dosud nejsou zaznamenány v žádné geologické publikaci.

*

TASMANIA.

Lord Rowallan, bývalý náčelník britských skautů, je nyní gubernérem v Tasmanii a stále jeví velmi živý zájem o skautské hnutí. Teď je náčelníkem tasmanských skautů. Letos také otevřel novou treningovou chatu ve skautském táboře Lea. Místo má rozlohu asi 1 ½ km² a bylo zakoupeno skauty z Hobartu v r. 1951.

*

KRALOVSKÝ POSEL.

U příležitosti anglické královské svatby letos na jaře přišla na skautské ústředí "objednávka" z Buckinghamského paláce na jednoho "uhlaženého a výmluvného" skauta. Byl vybrán jeden skaut z New Eltham.

"I-P-".

Nepřítel tábora

Balu
2. odd. Rokycany:

"Její, kluci, já už zase dostal žihadlo!"
S tímto výkřikem vletěl Šutr do tábora.

To už je nesčíslný případ od začátku tábora, ač jsme tu teprve 10 dní. A třetí pohroma dnes. Musí se něco stát, nebo nás vosy odtud opravdu dostanou. Neradi bychom se však loučili s krásným údolím Štřely. Je to už tradice, že tu táboříme osmý rok. Něco se musí tudíž podniknout, ale co?

Zatím na "náměstí" srotil se dav jinak usedlých občanů. V hloučku chlapců to vře a všechny oči obrací se na vůdce v podobných dobrodružných podnicích, na odvážnou Modrou Zmiji.

Vystoupil právě na špalek a prohlašuje, že je hotov vésti dav k boji proti obávanému nepříteli - vosám. Nic dobrého netušící ryha na jeho čele se prohlubuje. Povzbuzuje své muže těmito slovy: "Lide líný, necháš se snad ukousat takovou havětí? Než bys něco podnikl, raději umřeš takovou hanebnou smrtí!"

Slova mají účinek. Zbytečné je již zvolání: "Kdo je muž, za mnou! Do zbraně a hurá na ně!"

Všichni se rozeběhli do svých stanů, aby se připravili na odvážnou výpravu. Po chvílce vycházejí z wigwamů postavy, podobné Beduinům. Kdejaký ručník, utěrka, povlak jsou ovínuty kolem bojovníků, jen aby ani kousek těla nebyl vydán bodnutí. Teta je zahalen tak, že mu vykukuje jen opuchlý nos, nedávno postižený žihadlem, a úzký proužek pro oči. Kára, obalený jako egyptská mumie, má po způsobu Senegalců v zubech zastrčený dlouhý kuchyňský nůž. Dány poslední pokyny a rozběsnění bojovníci se hnuli na pochod. Válečným krokem, nejprve pomalu, pak rychleji ubírá se výprava kolem totemu, s jehož vrcholu shlíží rozšklebený bůžek.

Nepřítel není daleko, sotva desítku metrů od tábora. Přístup k nepřátelskému ležení je však poněkud obtížný. Hnízdo je na skalce a mezi kameny dobře uschováno. Za výstupu k němu ozývá se několikrát zaklení: "Alah tě zatrat!", "Aby tě husa kopl!" a pod., když se někomu svalí úlomek skály na nechráněnou ruku.

První a nejdováděnější leze Modrá Zmije. Konečně jsou u cíle. Kolem hnízda patrolující tři vosy se rychle skryly v hnízdě, ale hned se vyrojili s náležitou posilou.

Tygr přiskočil a vylil ze šálku vodu na hnízdo. To je osudné celé výpravě. Vosy se vyrojili v množství a s bojovností, jaké nikdo nečekal, a ihned začaly dílo zkázy. Tu a tam, asi ve vteřinových intervalech ozývají se výkřiky postižených a vyřazených z boje. Přesila vos je nepopiratelná a utočnicí jsou na hanebném ústupu. Jsou nyní smutně shromážděni pod skalou a vyčítavě hledí na roj vos ve výšinách. Utěchu nacházejí alespoň v tom, že se vzájemně chlubí se svými poraněními. Kůčovo ucho nabývá objemných tvarů, Modrá Zmije počítá žihadla, a nejvíce ho mrzí nos, který byl obdařen dvakrát. A to má tu čest, že musí večer pro mléko do vsí! To bude ostuda! Všichni ostatní mimo Dlouhána jsou postiženi na ruku.

Je dán povel na ústup do tábora. Když se ubírají kolem totemu, Ležňovi se zdá, že se bůžek ještě více šklebí než dříve.

Při odstrojování našel Opr v záhybu své togy vosu. Nemohla létat a janom mávala křídly. Opr hned našel vysvětlení: "Jo, to jí nechtějí chytout svíčky." Nuňík jí vzal a odnesl na strom, že prý se má podle nějakého paragrafu Společnosti Národů se zajatci slušně zacházet.

Porážka sice všechny mrzela, zvláště Modrou Zmiji, který od té doby ztratil svou autoritu, ale když jim vůdce vyložil, že vosy, včeli a mravenčí bodnutí je nejlepší prostředek proti reumatismu, byli usmířeni. Ba, Teta si pochválil, že prý měl beztoho revma v nose.

(SKAUT-JUNÁK - 1935)

Leží přede mnou poslední číslo STOPY. Srdečně vám děkuji a současně gratuluji. Časopis je pěkný, vpravdy péčí a láskou.

J-k - U.S.A.

... a musím znovu říct - děláte to dobře. Každé nové číslo je jako kapka oleje na skoro již uhaslý plamének. Tož, držte se a vytrvejte! Bude třeba hodně práce a trpělivosti, nežli dojdeme i ke skrovnému cíli.

Piráť - AUSTRALIE.

Byl jsem a jsem stále ještě hrdý na to, že jsem skaut. Byly to krásné časy; často se vracím v myšlenkách k té krátké době čtyř let, co jsem prožíval v kruhu svých bratrů. Jak bych si přál, aby se ty chvílky vrátily, nebo abych v nich alespoň mohl

pokračovat! Snad někdy?

Žiji jen ze vzpomínek a ze zbytku těch krásných skautských ideálů...

Přikládám Dotazník a doufám, že i já budu moci přispět něčím ke znovuvybudování skautingu, i když jen ze zahraničí.

Limon - ŠVÉDSKO.

Děkuji za STOPU, kterou jsem obdržel. Potěšila mě velmi a veř mi, že učinila mnoho dobroty, poněvadž naši "roverři" se zase začínají zajímat o skauting a o práci.

Brunek - KANADA.

Pojmenovali jste časopis československých skautů v exilu STOPOU. Jakmile jsem dostal vaše první číslo a přečetl nadpis, měl jsem před zrskem náčelníka A.B. Svojsíka. A pochopil jsem, že vy jste přejali STOPU náčelníkovu a chcete československé skauty v exilu vést po této Svojsíkové s t o p ě v těch těžkých dnešních časech.

Bůh vám pomáhej v této těžké a záslužné práci.

Frank Pak - U.S.A.

Ano, dostal jsem 3. číslo STOPY a je krásné jako dvě předešlá. A myslím, že nikdo z našich chlapců si nemůže přát lepší časopis než jest tento.

(Bývalý rover ze ŠANGHAJE.)

Z REDAKCE.

- * Zájemci o "Vánoční přání" vydané vloni naším nákladem (viz STOPA č. 5, str. 60) si je mohou objednat i letos za stejných podmínek, t. j. 10 š za jedno přání s obálkou. - Čistý výtěžek prodeje případně STOPĚ. /Titulní stránka přání je vyobrazena vedle./
- * Omlouváme se svým čtenářům za opoždění ve vydání 7. a 8. čísla STOPY, vzniklé dalším cestováním několika členů Redakčního kroužku. Číslo vyjdou dodatečně.
- * Připomínáme, že pokud nedojde ke změně dosavadních pravidel o rozesílání STOPY, postupuje se jak uvedeno ve STOPE čis. 2, str. 24.
- * Byl podán návrh, abychom i my něčím přispěli k vybudování B.-P. domu v Londýně. Kdo se přidá?

STOPA - časopis československých skautů a skautek v exilu.
Řídí Redakční kroužek "U.S.A. & Kanada". - Adresa:

Czechoslovak Boy Scouts in Exile

STOPA
P.O. Box 1948
San Diego -12
California
U.S.A.